

Valgt blev: *H. C. Andersen, Gisselbæk, A. P. Hansen, Johs. Hansen, Hauch, Jens Høyer, H. P. Jensen, Jensen-Aale, Kr. Johansen, Rs. Jørgensen, Lehwald, Rs. Nielsen, P. C. Petersen, S. Rasmussen og Rasmussen (Hvorbæk).*

Formanden: Tingets Samtykke udkræves, for at de to sidst paa Dagsordenen opførte Sager kan behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 29. Marts 1867 angaaende Sandflugtens Dæmpning m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1416).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 54 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Sluttelig foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Afdrags- og Rentelempelser, Renteudligningsfond samt andre Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 838; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2445).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hauch): Som det høje Tings Medlemmer vil erindre, var der ved denne Sags første Behandling her i det høje

Landsting en ret indgaaende Forhandling. Forhandlingen drejede sig i første Række om Spørgsmaal, der opstod som Følge af, at Konverteringsforslaget, saaledes som vi tidligere havde set det, nu ikke mere eksisterede. Det Forslag, som det høje Tings Medlemmer blev stillet over for, omfattede Afdrags- og Rentelempelser, Renteudligningsfond samt andre Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld. Man vil maaske tillige erindre, at et af de Spørgsmaal, som var stærkest fremme under denne Forhandling, var Spørgsmaalet om den Ulighed, der opstod mellem de Landmænd, som havde naaet at faa konverteret, som havde opnaaet den Lettelse i deres Gældsforpligtelser, som Konverteringen kunde yde dem, og de Landmænd, som havde forberedt sig paa at konvertere, som havde indgivet Børgering derom, men som ikke havde naaet at faa en tilsvarende Lettelse som de Landmænd, der havde naaet at komme med, før Konverteringen blev standset, vistnok i første Række fordi man stod i den Situation, at man ikke raadede over flere af de højtforrentede Obligationer, 4½ og 5 pCt. Obligationer. Den Ulighed, der her var opstaaet, maatte man fra det Partis Side, som jeg har den Ære at repræsentere, meget ønske udlignet; derfor blev det ogsaa under Forhandlingen stærkt fremhævet, at selv om den store Konvertering, for at bruge et Udtryk, det høje Tings Medlemmer ikke vil misforstaa, maatte siges at være strandet, saa maatte man efter vor Opfattelse undersøge, om der forelaa Mulighed for, at man kunde optage det, man naturligt kunde kalde den lille Konvertering, nemlig Konvertering af Gæld til Landkreditforeninger. Forhandlingerne i det høje Landsting aabnede ikke, i hvert Fald tilsyneladende, Mulighed for, at noget saadant kunde ske, og den efterfølgende Forhandling om Forslaget under de, jeg tør maaske sige forskellige Former, hvorunder det er sket, har bekræftet dette. Der har heller ikke været nogen Mulighed for at optage den saakaldte lille Konvertering.

Da det nu viste sig at ligge saadan, og da jeg umiddelbart efter det Møde, der havde været her i det høje Landsting, traf den højtærede Indenrigsminister, forholdt jeg den højtærede Indenrigsminister det uheldige Forhold, som var opstaaet derved, at nogle havde opnaaet at faa konverteret, medens andre, der var lige saa berettigede dertil, ikke havde opnaaet det. Jeg finder Anledning til at gøre Rede for disse Forhold, ogsaa fordi det forekommer mig, at det høje Tings Medlemmer har